

اشعار صائب تبریزی + زندگینامه

۱۶ اردیبهشت ۱۳۹۳ ساعت ۲۲:۵۶

در زمان پیری در باغ تکیه در اصفهان اقامت کرد و همواره عده‌ای از ارباب هنر گرد او جمع می‌شدند. وی در سال ۱۰۸۰ هجری قمری وفات یافت و در همین محل (باغ تکیه) در کنار زاینده‌رود به خاک سپرده شد.

میرزا محمد علی صائب تبریزی از شاعران عهد صفویه است که در حدود سال ۱۰۰۰ هجری قمری در اصفهان (و به روایتی در تبریز) زاده شد. در جوانی مانند اکثر شعرای آن زمان به هندوستان رفت و از مقربین دربار شاه جهان شد. در سال ۱۰۴۲ هجری قمری به کشمیر رفت و از آنجا به ایران بازگشت و به منصب ملک‌الشعرایی شاه عباس ثانی درآمد. در زمان پیری در باغ تکیه در اصفهان اقامت کرد و همواره عده‌ای از ارباب هنر گرد او جمع می‌شدند. وی در سال ۱۰۸۰ هجری قمری وفات یافت و در همین محل (باغ تکیه) در کنار زاینده‌رود به خاک سپرده شد.

غزل شماره ۱

یا رب از دل مشرق نور هدایت کن مرا
از فروغ عشق، خورشید قیامت کن مرا
تا به کی گرد خجالت زنده در خاکم کند؟
شسته رو چون گوهر از باران رحمت کن مرا
خانه‌آرایی نمی‌آید ز من همچون حباب
موج بی‌پروای دریای حقیقت کن مرا
استخوانم سرمه شد از کوچه گردیهای حرص
خانه دار گوشه چشم قناعت کن مرا
چند باشد شمع من بازچه دست فنا؟
زنده جاوید از دست حمایت کن مرا
خشک بر جا مانده‌ام چون گوهر از افسردگی
آتشین رفتار چون اشک ندامت کن مرا

گرچه در صحبت همان در گوشه تنهائیم
 از فراموشان امن آباد عزلت کن مرا
 از خیالت در دل شبها اگر غافل شوم
 تا قیامت سنگسار از خواب غفلت کن مرا
 در خرابیهاست، چون چشم بتان، تعمیر من
 مرحمت فرما، ز ویرانی عمارت کن مرا
 از فضولیهای خود صائب خجالت می کشم
 من که باشم تا کنم تلقین که رحمت کن مرا؟

غزل شماره ۲

آنچنان کز رفتن گل خار می ماند به جا
 از جوانی حسرت بسیار می ماند به جا
 آه افسوس و سرشک گرم و داغ حسرت است
 آنچه از عمر سبک رفتار می ماند به جا
 کامجویی غیر ناکامی ندارد حاصلی
 در کف گلچین ز گلشن، خار می ماند به جا
 جسم خاکی مانع عمر سبک رفتار نیست
 پیش این سیلاب، کی دیوار می ماند به جا؟
 هیچ کار از سعی ما چون کوهکن صورت نبست
 وقت آن کس خوش کزو آثار می ماند به جا
 زنگ افسوسی به دست خواجه هنگام رحیل
 از شمار درهم و دینار می ماند به جا
 نیست از کردار ما بی حاصلان را بهره ای
 چون قلم از ما همین گفتار می ماند به جا
 عیش شیرین را بود در چاشنی صد چشم شور
 برگ صائب بیشتر از بار می ماند به جا

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۲۱۲۲۹/زندگینامه-تبریزی-صائب-اشعار>